

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/164/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200442
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5021200442.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šuleka (sudca spravodajca) a členov senátu Mgr. Denisy Slivovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej v právnej veci žalobcu: C.. Y. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom O. X, XXX XX X. M., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Pred poľom 1652, 911 01 Trenčín, IČO: 36 857 882, proti žalovanému: Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, P.O.BOX 57, 820 12 Bratislava 212, za účasti ďalších účastníkov: 1/ D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. O. XXX/X, XXX XX M., I. republika, 2/ U.. L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M.. XXXX/XX, XXX XX M., I. republika, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. VoÚ 25/2021/SI zo dňa 26.07.2021, takto

rozhodol:

Krajský súd v Žiline žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi, žalovanému a ďalším účastníkom konania v rade 1/ a 2/ právo náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Správny orgán prvého stupňa - Okresný úrad Čadca, katastrálny odbor rozhodnutím Sp.: V4267/2020 zo dňa 07.01.2021 zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva na podklade kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 07.10.2020 vo Veľkých Kapušanoch. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 13.10.2020 bol doručený na Okresný úrad Čadca, katastrálny odbor návrh na vklad vlastníckeho práva podľa Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 07.10.2020 vo Veľkých Kapušanoch, medzi C.. Y. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX X. M. (ďalej aj len „žalobca“) a D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. O. XXX/X, XXX XX M., I. republika a U.. L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX M., I. republika. Prvostupňový správny orgán posúdil návrh a jeho prílohy, v súlade s ustanovením §31 a písmena c) katastrálneho zákona a zistil nedostatky, ktoré bránili povoleniu vkladu, a vyzval účastníkov konania na ich odstránenie prerušením konania a to: Predmetom prevodu sú (okrem iného) parcely (poľnohospodársky pozemok, lesný pozemok), ktoré sa nachádzajú v extraviláne t.j. mimo zastavaného územia obce. Podiel takýchto parciel sa nesmie ďalej rozdeľovať (pod výmeru 2000 m - poľnohospodársky pozemok na podiel a 5000 m² - lesný pozemok na podiel), nakoľko je to v rozpore so zákon č.180/95 Z.z v znení neskorších predpisov - Tretia časť opatrenie proti drobeniu pozemkov §21 - §24. Dňa 03.12.2020 bol doručený list na, v ktorom sa jeden z účastníkov konania odvolával na nezákonnosť prerušenia nakoľko zákon č. 180/1995 Z.z. neobsahuje definíciu poľnohospodársky pozemok a odvoláva sa na zákon č. 140/2014 Z.z. §2 ods. 1 poľnohospodársky pozemok "Ak odsek 2 neustanovuje inak, poľnohospodárskym pozemkom sa na účely tohto zákona rozumie: poľnohospodárska pôda alebo pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991." Prvostupňový správny orgán mal za to, že uvedená námietka neobstojať nakoľko definícia poľnohospodársky pozemok v zákone č. 140/2014 Z.z. § 2 ods.

I je len na účely zákona č. 140/2014 Z.z. Prvostupňový správny orgán posúdil návrh a jeho prílohy, ako aj odvolanie účastníkov konania na nezákonnosť prerušenia listom zo dňa 03.12.2020 a v súlade s ustanovením §31 ods. 1) katastrálneho zákona zamietol návrh v celom rozsahu, nakoľko kúpna zmluva bola uzavretá v rozpore s § 21 a 24 zákon č.180/95 Z.z v znení neskorších predpisov a z vyššie uvedeného dôvodu je absolútne neplatná. Účinky absolútnej neplatnosti pôsobia definitívne, aj keby dôvod neplatnosti právneho úkonu dodatočne odpadol. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona (ex lege) a hľadá sa naň, ako keby nebol urobený Absolútne neplatný právny úkon nemožno teda zhojiť dodatočným schválením a nemožno ho konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti ani napraviť splnením povinnosti.

2. Žalovaný na základe odvolania žalobcu rozhodol rozhodnutím č. VoÚ 25/2021/S1 zo dňa 26.07.2021 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Žalovaný konštatoval, že predmetom prevodu sú nehnuteľnosti evidované na: Predmetom prevodu sú nehnuteľnosti evidované na:

a) LV č. XXX vo vlastníctve predávajúceho v podiele 1/1, k.ú. U., rekreačná chalupa s.č. XXXX postavená na pozemku parc. registra C č. 2439, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 486 m², poz. parc. reg.C č. 2439, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 486 m², poz. parc. reg.C č. 2440, orná pôda o výmere 426 m² (nehnutelnosť č. I),

b) LV č. XXXXX vo vlastníctve predávajúceho v podiele 1/1, k.ú. U., pozemok parc. registra C č. 7772, trvalý trávny porast o výmere 130 m² (nehnutelnosť č. 2),

c) LV č. XXXX vo vlastníctve predávajúceho v podiele 10/12 k celku, k.ú. U., pozemok parc. registra E č. 1083 - orná pôda o výmere 259 m² (nehnutelnosť č. 3),

d) LV č. XXXX vo vlastníctve predávajúceho v podiele 4/200 k celku, k.ú. U., pozemok parc. registra E č. 1082- orná pôda o výmere 33 m² (nehnutelnosť č. 4),

e) LV č. XXXX vo vlastníctve predávajúceho v podiele 4/240 k celku, k.ú. U., pozemok parc. registra E č. 1076 - orná pôda o výmere 809 m² (nehnutelnosť č. 5).

Žalovaný ďalej uviedol, že podľa predmetnej zmluvy, predávajúci predáva kupujúcemu 1 a 2 (každému) : spoluvlastnícky podiel vo výške 1/2 k celku k nehnuteľnostiam č. 1 spoluvlastnícky podiel vo výške 1/2 k celku k nehnuteľnosti č. 2, spoluvlastnícky podiel vo výške 5/12 k celku k nehnuteľnosti č. 3, spoluvlastnícky podiel vo výške 1/100 k celku k nehnuteľnosti č. 4 spoluvlastnícky podiel vo výške 1/120 k celku k nehnuteľnosti č.5.

Podľa žalovaného z ustanovení § 31 ods. 1 a 3 zákona č. 162/1995 Z.z. (ďalej aj len „katastrálny zákon“ alebo „Zákon“) v spojení s § 21 ods. 1, § 23 ods. 1 a § 24 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. vyplýva, že ak z tu uvedeného právneho titulu vznikne podiel, na ktorý pripadá menšia než limitná výmera uvedená v § 22 a 23 zákona č. 180/1995 Z.z., taký právny úkon je postihnutý neplatnosťou. Podlimitný podiel teda nesmie byť výsledkom rozdelenia existujúceho podielu na dva a viac podielov. V prípade, že podiel sa rozdeľuje na účely prevodu alebo prechodu jedného z takto vzniknutých podielov, nesmie mať podiel, ktorý ostane pôvodnému spoluvlastníkovi (teda ten „zvyškový podiel“), podlimitnú výmeru. Ak teda zvyškový podiel po rozdelení bude mať podlimitnú výmeru, ide o drobenie. Oddelený podiel môže mať podlimitnú výmeru len za predpokladu, že jeho nadobúdateľom sa stane iný spoluvlastník, to zn. že dôjde k zlúčeniu podielov. Vo výsledku teda dôjde k dodržaniu výmerového limitu, lebo výmera výsledného podielu spoluvlastníka narastie. V takomto prípade nejde o drobenie. Ak sa podiel spoluvlastníka rozdelí a spoluvlastník ani jeden z výsledných podielov neprevedie, resp. neprejde na nikoho, nesmie mať ani jeden z výsledných podielov podlimitnú výmeru. Ak sa však jeden z výsledných podielov prevedie alebo prejde na iného spoluvlastníka, môže mať tento podiel podlimitnú výmeru, ak sa zlúči s iným podielom, ktorý už vlastní nadobúdateľ (dôjde tu teda k zvýšeniu výmery, hoci nemusí stále dôjsť k dosiahnutiu limitnej výmery). V danom prípade, bol predávajúci podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností v extraviláne, v hore uvedených spoluvlastníckych podieloch. Predmetnou kúpnu zmluvou došlo tak k porušeniu zákonných ustanovení o drobení poľnohospodárskych pozemkov (§ 21 a nasl. zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov), ktoré sa nachádzajú mimo zastavaného územia obce. Na základe právneho úkonu nemôžu vzniknúť k jestvujúcim pozemkom spoluvlastnícke podiely ktorých výmera je menšia ako 2000 m², ak ide o poľnohospodársky pozemok. Zákon pripúšťa výnimku, ak sa podiel spoluvlastníka na pozemku zvyšuje iným podielom alebo časťou podielu na tom istom pozemku a vlastníctvo prevádzaného podielu zanikne. Podľa žalovaného zmluva však nespĺňala takúto zákonnú výnimku. Predmetom prevodu bol spoluvlastnícky podiel prevedený na dvoch nadobúdateľov a týmto právnym úkonom vznikli k jestvujúcim pozemkom spoluvlastnícke podiely, ktorých výmera je menšia ako 2000 m², ak ide o poľnohospodársky pozemok.

Vo vzťahu k námietkam žalobcu o použitie definície poľnohospodárskeho pozemku zo zákona č. 180/2014 Z.z. žalovaný v rozhodnutí uviedol, že sa stotožňuje názorom prvostupňového správneho orgánu, že definícia „poľnohospodársky pozemok“ v zákone č. 140/2014 Z. z. v § 2 ods. 1 je len na účely zákona č. 140/2014 Z. z. cit. zák. upravuje legislatívnu definíciu poľnohospodárskej pôdy v súvislosti s osobitným predmetom úpravy tohto zákona, t.j. s nadobúdaním poľnohospodárskych pozemkov a nemá vo vzťahu k právnej úprave drobenia poľnohospodárskej pôdy žiaden význam. Neobstojí preto podľa žalovaného argument žalobcu, ktorý tvrdí, že v prípade, že určitý pojem je aplikovateľný iba pre potreby konkrétneho zákona, tak je to v zákone výslovne uvedené aj slovným spojením „pre potreby tohto zákona“, ale keďže právny poriadok SR neobsahuje definíciu poľnohospodárskeho pozemku v iných právnych predpisoch, iba v zákone č. 140/2014 Z. z., tak je tento pojem všeobecne aplikovateľný pre právnu prax, ako aj pre potreby katastrálneho zákona a tiež zákona č. 180/1995 Z. z.

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca včas správnu žalobu, v ktorej žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej. Žalobca poukázal na to, že už v podanom vyjadrení k prerušeniu konania prvostupňovým orgánom a následne tiež v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu argumentoval najmä tým, že na predmet prevodu podľa kúpnej zmluvy v konaní č. V 4267/2020 nie je možné aplikovať ustanovenia zákona č.180/1995 Z. z. a to predovšetkým z dôvodu, že pozemok - orná pôda a trvalý trávny porast, ktoré sa nachádzajú mimo zastavaného územia obce a ich výmera je nižšia než je zákonom ustanovený limit, nie je možné subsumovať pod všeobecný pojem poľnohospodársky pozemok (teda, že v danom prípade nejde o poľnohospodársky pozemok). Žalobca mal za to, že zákon č.180/1995 Z. z. používa v rámci svojich ustanovení pojem poľnohospodársky pozemok, ale tento nijakým spôsobom ďalej nedefinuje. Pokiaľ tak ide o výklad samotného pojmu poľnohospodársky pozemok, tento možno nájsť v právnom poriadku SR výlučne len v ust. § 2 zákona č.140/2014 Z. z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.140/2014 Z. z.“), ktorý obsahuje pozitívnu ako aj negatívnu definíciu pojmu poľnohospodársky pozemok. Pri pozitívnom vymedzení poľnohospodárskeho pozemku ide podľa § 2 ods.1 zákona č. 140/2014 Z. z. o poľnohospodársku pôdu (resp. pozemok zastavený stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991) s výnimkou uvedenou v negatívnom vymedzení. Pod negatívnu definíciu pojmu poľnohospodársky pozemok podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č.140/2014 Z. z. v písm. c) bode 3. subsumuje aj poľnohospodársky pozemok mimo zastavaného územia obce, ak je jeho výmera menšia ako 2 000 m². In concreto, vzhľadom na absenciu legálnej definície pojmu poľnohospodársky pozemok o.i. na účely zákona č.180/1995 Z. z. a s prihliadnutím na § 3 ods. 3 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého „na označenie rovnakých právnych inštitútov sa používajú rovnaké právne pojmy v rovnakom význame. Jeden právny pojem s vymedzeným významom sa v tomto význame používa jednotne v celom právnom poriadku. Ak je význam právneho pojmu vymedzený v jednom právnom predpise, nemôže iný právny predpis pre ten istý právny pojem vytvárať iný význam (...)“ možno dospieť k záveru, že tento pojem je všeobecne aplikovateľný pre právnu prax, ako aj pre potreby katastrálneho zákona a taktiež zákona č.180/1995 Z. z. Inak povedané, zákon č.180/1995 Z. z. neobsahuje legálnu definíciu pojmu poľnohospodársky pozemok a tento pojem v právnom poriadku SR definuje iba zákon č.140/2014 Z. z., ktorý tento pojem poľnohospodársky pozemok nedefinuje iba pre účely zákona č.140/2014 Z. z. (v prípade, že určitý pojem je aplikovateľný iba pre potreby konkrétneho zákona, tak je to v zákone výslovne uvedené at slovným spojením „pre potreby tohto zákona“), ale keďže právny poriadok SR neobsahuje definíciu poľnohospodárskeho pozemku v iných právnych predpisoch, iba v zákone č.140/2014 Z. z., tak je tento pojem všeobecne aplikovateľný pre právnu prax, ako aj pre potreby katastrálneho zákona a tiež zákona č.180/1995 Z.z. Aj napriek vyššie uvedeným argumentom žalobcu, žalovaný len rýdzo formálne potvrdil správnosť prvostupňového rozhodnutia bez akéhokoľvek relevantného zdôvodnenia tohto postupu, resp. bez legálnej opory jeho postupu v príslušných právnych predpisoch ignorujúc pritom podstatné tvrdenia a argumenty žalobcu. Žalobca sa nestotožnil s uvedeným postupom žalovaného a tento vníma ako nesprávny, svojvoľný a preto nezákonný, keďže vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je dôsledkom nesprávneho úradného postupu. Kľúčovým pre správne posúdenie predmetnej veci je definovanie a ustálenie toho čo možno resp. nemožno považovať za poľnohospodársky pozemok. Ako už bolo uvedené vyššie jedinou platnú definíciu pojmu poľnohospodársky pozemok upravuje ust. § 2 zákona č. 140/2014 Z. z., ktoré obsahuje pozitívnu tak aj negatívnu podobu definície pojmu poľnohospodársky pozemok. Už

prvostupňový orgán nepostupoval správne, keď svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou pozitívnej definície poľnohospodárskeho pozemku uvedenej v ust. § 2 ods.1 zákona č.140/2014 Z.z., ktorá je vo vzťahu k správne posúdeniu predmetu vkladu absolútne irelevantná. V predmetnej veci je potrebné vychádzať z vyššie citovaného ust. § 2 ods.2 zákona č.140/2014 Z. z., ktoré obsahuje negatívnu definíciu, t.j. to, čo za poľnohospodársky pozemok považovať nemožno. Pod negatívnu definíciu pojmu poľnohospodársky pozemok tak ust. § 2 ods.2 zákona č.140/2014 Z. z. v písm. c) bode 3. subsumuje aj poľnohospodársky pozemok mimo zastavaného územia obce, ak je jeho výmera menšia ako 2000 m², v zmysle čoho predmet prevodu vzhľadom na jeho výmeru, ktorá je menšia ako 2000 m² nie je možné považovať za poľnohospodársky pozemok.

Žalovaný ako aj prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutí nesprávne uvádzajú, že definícia poľnohospodárskeho pozemku uvedená v zákone č.140/2014 Z.z. je len na účely tohto zákona, keďže toto zo žiadneho z jeho ustanovení nevyplýva a v prípade úmyslu zákonodarcu zúžiť tento pojem a jeho aplikáciu výlučne na potreby zákona č.140/2014 Z. z., by zákonodarca toto obmedzenie v zákone a príslušnom ustanovení výslovne uviedol napr. spôsobom, že „za poľnohospodársky pozemok sa výlučne na účely tohto zákona nepovažuje

Napadnuté rozhodnutie tak bolo podľa žalobcu vydané na základe záverov nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom žalobcovi nie je zrejmé, z čoho žalovaný odvodil záver ohľadom obmedzenia možnosti aplikácie definície pojmu poľnohospodársky pozemok v rámci príbuzného, resp. totožného odvetvia práva. A to aj s prihliadnutím na vyššie uvedené ust. § 3 ods. 3 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov a preto postup žalovaného odmietajúc aplikáciu negatívnej definície poľnohospodárskeho pozemku bol správny iba v prípade, ak by zákon č. 140/2014 Z. z. uvádzal, že túto možno použiť len na jeho účely. Žalovaný potvrdil správnosť prvostupňového rozhodnutia, ktorým rozhodnutím bol na daný skutkový stav aplikovaný § 21 a § 24 zákona č. 180/1995 Z. z. Obe ustanovenia však podľa žalobcu *expressis verbis* pojednávajú o tom, že zákaz drobenia pozemkov sa týka poľnohospodárskeho pozemku, resp. lesného pozemku. Žalovaný ako aj prvostupňový orgán však pod uvedené ustanovenie (teda pod samotný pojem poľnohospodársky pozemok) subsumovali predmet prevodu - ornú pôdu a trvalý trávny porast bez akéhokoľvek odôvodnenia tohto postupu, keďže zákonom č. 180/1995 Z. z. nikde nie je ustanovené, že tieto konkrétne pozemky spadajú pod pojem poľnohospodársky pozemok. Uvedené si tak možno vyvodit' len na základe zákona č.220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy. Žalobca vyjadril domnienku, že žalovaný si buď svojvoľne subsumoval prevádzanú ornú pôdu a trvalý trávny porast pod pojem poľnohospodársky pozemok na účely zákona upravujúceho zákaz drobenia pozemkov bez akéhokoľvek odôvodnenia tohto postupu majúceho oporu v platných právnych predpisoch (resp. bez toho, aby bolo zrejmé, ako dospel k tomu, že uvedené konkrétne druhy pozemkov možno pod tento pojem a na účely zákona č. 180/1995 Z. z. subsumovať) alebo tento postupoval vyššie načrtnutým postupom, teda analogickou aplikáciou zákona č. 220/2004 Z. z. ako aj zákona č. 140/2014 Z. z. Druhý uvedený postup by však potom viedol k tomu, že žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil správnosť stavu, kde na jednej strane bola využitá aplikácia uvedených zákonov pri subsumovaní týchto druhov pozemkov pod všeobecný pojem poľnohospodársky pozemok (teda bol aplikovaný § 2 ods. 1 zákona č. 140/2014 Z. z. v spojení s § 2 písm. b) zákona č. 220/2004 Z. z. na účely zákona č. 180/1995 Z. z.), a na strane druhej však bola odmietnutá argumentácia žalobcu zameraná na negatívne vymedzenie poľnohospodárskeho pozemku (teda na potrebu aplikácie práve ust. § 2 ods. 2 písm. c) bod 3 zákona č. 140/2014 Z. z.) s odôvodnením, že tento zákon vo vzťahu k právnej úprave drobenia poľnohospodárskej pôdy nemá žiaden význam.

Postup žalovaného ako aj prvostupňového orgánu je tak podľa žalobcu svojvoľný, rýdzo formalistický a nezákonný a rozhodnutie vydané na tomto základe možno označiť za zmätočné, nepreskúmateľné a arbitrárne. Žalovaný svojvoľne odmietol argumentáciu žalobcu zameranú na potrebu analogickej aplikácie zákona č. 140/2014 Z. z. pri výklade pojmu poľnohospodársky pozemok za použitia prílišného formalizmu, ktorý bol už viacnásobne odmietnutý v doktrínalnej judikatúre Ústavného súdu SR. Žalobca má za to, že orgánom verejnej moci nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalistický prístup, ktorý následne vedie k zjavnej nespravodlivosti. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov nemožno opomínať aj ich účel a zmysel, ktorý nie je vyjadrený len v slovách toho ktorého zákonného predpisu ale i v základných princípoch právneho štátu. Tento prílišný formalizmus, ktorý sa javí od počiatku tohto konania až po vydanie napadnutého rozhodnutia považuje žalobca za vyvolávajúci neistotu v právnych vzťahoch čo v konečnom dôsledku nie je v súlade s princípom právnej istoty. Žalobca tak zdôrazňuje, že formalizmus resp. formálna aplikácia práva je aplikácia práva, ktorá vychádza zo znenia právnych noriem, avšak nezohľadňuje či už cieľ právnej úpravy alebo konkrétne okolnosti daného prípadu. V danom prípade je tak nesporné, že čisto formalisticky postupoval aj žalovaný v

rámci predmetného konania, keď potvrdil správnosť prvostupňového rozhodnutia, ktoré vykazuje znaky arbitrárnosti, nesprávnosti a nezákonnosti.

Podľa žalobcu žalovaný ako aj prvostupňový orgán pri vydaní svojich rozhodnutí nepostupovali v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku, keď v rámci napadnutého rozhodnutia absentuje primárne jeho vlastná úvaha na daný skutkový stav, uvedenie skutočností, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia, úvahy žalovaného, ktorými sa riadil pri použití právnych predpisov, či uvedenie skutočností objasňujúcich vysporiadanie sa s námietkami žalobcu. Žalobca považoval odôvodnenie oboch rozhodnutí za nedostatočné a nepreskúmateľné, keď v ich rámci absentuje náležité odôvodnenie v dôsledku čoho sú v rozpore s § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žalobca považuje napadnuté rozhodnutie ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Žalovaný sa v prípade napadnutého rozhodnutia len stroho obmedzil na zrekapitulovanie skutkového stavu, citáciu jednotlivých zákonných ustanovení a uvedenie všeobecných argumentov. Žalovaný tak len rýdzo formálne potvrdil, resp. súhlasil s prvostupňovým rozhodnutím, pričom jeho vlastný právny názor v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vo vyššie namietaných skutočnostiach absentuje. V napadnutom rozhodnutí tak absentuje náležité odôvodnenie postupu žalovaného a aplikácie ním zvolených zákonných ustanovení na daný skutkový stav. Tento len arbitrárne a rýdzo formálne odmietol argumentáciu žalobcu bez akéhokoľvek odôvodnenia jej odmietnutia v dôsledku čoho sa napadnuté rozhodnutie stáva nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. In concreto, žalovaný len stroho potvrdil resp. súhlasil s prvostupňovým rozhodnutím, ktorého vlastný právny názor v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia vo vyššie prezentovanom smere úplne absentuje. Toto doplnil o jednotlivé zákonné ustanovenia a opis priebehu konania s konštatovaním nemajúcim základ v dostatočne zdôvodnenom skutkovom stave ako aj nemajúcim základ v dostatočne zdôvodnenej aplikácii na vec aplikovaných právnych predpisov, bez akejkoľvek reakcie na vyjadrenia a argumenty žalobcu.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu, v ktorom zotrval na dôvodoch a na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Ďalší účastníci konania v rade 1/ a 2/ sa k žalobe nevyjadrili. Žalobca písomnú repliku k vyjadreniu žalovaného nepodal.

6. Krajský súd v Žiline ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a viazaný rozsahom a žalobnými dôvodmi. Po zistení, že žaloba bola podaná riadne zastúpenou oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilé predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), nakoľko účastníci konania o jeho nariadenie nežiadali. Po oboznámení sa so žalobou, vyjadrením žalovaného a s pripojeným administratívnym spisom predloženým žalovaným dospel správny súd k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná.

7. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

8. Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

9. Podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona ak sú podmienky na vklad splnené, okresný úrad vklad povolí; inak návrh zamietne.

10. Podľa § 10 ods. 3 písm. a) zákona č. 180/1995 Z.z. okrem sumy uvedenej v odseku 2 je vlastníkom pozemku (§ 1 ods. 5) povinný zaplatiť 3,50 eur za každých začatých 5 000 m², ak ide o pozemky, ktoré tvoria poľnohospodársky pôdny fond alebo ktoré doň patria 15) (ďalej len "poľnohospodársky pozemok")

alebo ktoré tvoria lesný pôdny fond 16) (ďalej len "lesný pozemok"), nachádzajúce sa mimo zastavaného územia obce 17) a majú výmeru väčšiu ako 5 000 m²; za pozemky do výmery 5 000 m² sa príspevok nevyberá,

Odkaz 15) odkazuje na § 2 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 307/1992 Zb. o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu.

11. Podľa § 21 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z. z. v záujme zamedzenia drobenia poľnohospodárskych pozemkov, lesných pozemkov a v záujme ochrany viníc nachádzajúcich sa mimo zastavaného územia obce možno pri prechode alebo prevode vlastníctva k nim postupovať len podľa tohto zákona.

12. Podľa § 23 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov ak tento zákon neustanovuje inak, nemôže na základe právneho úkonu alebo rozhodnutia súdu o vyporiadaní spoluvlastníctva alebo rozhodnutia o dedičstve vzniknúť rozdelením jestvujúcich pozemkov uvedených v § 21 ods. 1 pozemok menší ako 2 000 m², ak ide o poľnohospodársky pozemok, alebo pozemok menší ako 5 000 m², ak ide o lesný pozemok.

13. Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z. z. ak majú na základe právneho úkonu alebo rozhodnutia súdu o vyporiadaní spoluvlastníctva alebo rozhodnutia o dedičstve vzniknúť k jestvujúcim pozemkom uvedeným v § 21 ods. 1 spoluvlastnícke podiely, platia podmienky uvedené v § 22 a 23. To neplatí, ak sa podiel na pozemku spoluvlastníka zvyšuje iným podielom alebo časťou podielu na tom istom pozemku a vlastníctvo prevádzaného podielu alebo podielu, ktorý bol predmetom prechodu vlastníckeho práva zanikne.

14. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 307/1992 Zb. o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu (platného a účinného o nadobudnutia platnosti zákona č. 220/2004 Z.z.) poľnohospodársky pôdny fond tvoria poľnohospodárske pozemky, ktoré sú ako poľnohospodárska pôda využívané na poľnohospodársku výrobu, a ktoré sú v katastri nehnuteľností členené na ornú pôdu, chmeľnice, vinice, záhrady, ovocné sady a trvalé trávne porasty; 1) tvoria ho aj iné pozemky, ktoré sú poľnohospodársky využívané. Do poľnohospodárskeho pôdneho fondu patria aj pozemky, ktoré síce neslúžia bezprostredne poľnohospodárskej výrobe, ale sú pre ňu nepostrádateľné; ustanovenia osobitných predpisov 2) zostávajú nedotknuté.

15. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 220/2004 Z.z. ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie poľnohospodárskou pôdou produkčne potenciálna pôda evidovaná v katastri nehnuteľností 1) (ďalej len "kataster") ako orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady, záhrady a trvalé trávne porasty,

16. Podľa § 2 písm. j) zákona č. 220/2004 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie hranicou zastavaného územia obce hranica územia vytýčeného lomovými bodmi zastavaného územia obce, ktoré boli premietnuté do odtlačkov katastrálnych máp k 1. januáru 1990,

17. Podľa § 2 písm. j) zákona č. 220/2004 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie odnímanou plochou pozemok alebo tá jeho časť, na ktorej dochádza k zmene druhu pozemku z poľnohospodárskej pôdy na nepoľnohospodársku pôdu

18. Podľa § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 220/2004 Z.z. návrh pôdnej služby podľa odseku 2 obsahuje najmä základné identifikačné údaje o poľnohospodárskom druhu pozemku podľa údajov katastra.

19. Podľa § 9 ods. 3 písm. a) zákona č. 220/2004 Z.z. orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy na základe žiadosti vlastníka alebo užívateľa vydá záväzné stanovisko k zmene druhu pozemku, ak ide o zmenu jedného poľnohospodárskeho druhu pozemku na iný poľnohospodársky druh pozemku; pri návrhu zmeny vinice na iný druh poľnohospodárskeho pozemku si vyžiada odborné stanovisko Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho a stanovisko dotknutého orgánu územnej samosprávy obsahujúce zhodnotenie historických súvislostí a zámerov regionálneho rozvoja,

20. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností

21. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

22. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

23. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 140/2014 Z.z. ak odsek 2 neustanovuje inak, poľnohospodárskym pozemkom sa na účely tohto zákona rozumie poľnohospodárska pôda alebo pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991.

24. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 140/2014 Z. z. za poľnohospodársky pozemok sa podľa tohto zákona nepovažuje

a) záhrada,

b) pozemok v zastavanom území obce

c) pozemok mimo zastavaného územia obce, ak

1. je určený na iné ako poľnohospodárske využitie podľa osobitných predpisov,

2. možnosť jeho poľnohospodárskeho využitia je obmedzená podľa osobitných predpisov,

3. je jeho výmera menšia ako 2 000 m²,

4. je príľahlý k stavbe, s ktorou svojím umiestnením a využitím tvorí funkčný celok.

25. Správny súd konštatuje, že podstatnou a spornou otázkou je, či záver správnych orgánov o tom, či v posudzovanom prípade išlo o poľnohospodárske pozemky mimo zastavaného územia obce, alebo nie a teda, či právne posúdenie veci správnymi orgánmi bolo správne alebo nie.

26. Správny súd má za to, že závery správnych orgánov o tom, že v danom prípade išlo o poľnohospodárske pozemky, a preto ich delenie prevádzaných podielov odporovalo zákonnému zákazu o drobení pozemkov podľa zákona č. 180/1995 Z.z. boli správne. Žalobca opakovane v správnom konaní (aj žalobe) namietal (žiadal), aby vec bola posudzovaná podľa zákona č. 140/2014 Z.z., kde je daná definícia poľnohospodárskeho pozemku, ktorá sa podľa jeho názoru v inom právnom predpise platnom na území Slovenskej republiky nenachádza. Správny súd s uvedeným právnym názorom žalobcu nemôže súhlasiť. Je dôležité každý právny predpis vykladať teleologicky podľa jeho zmyslu, účelu a v jeho historických súvislostiach. Zákonu č. 180/1995 Z.z. a jeho úprave podľa tretej časti (§ 21 až § 24) o opatreniach proti drobeniu pozemkov predchádzalo prijatie zákona č. 307/1992 Zb., ktorý v § 2 ods. 1 definoval, že poľnohospodársky pôdny fond tvoria poľnohospodárske pozemky, ktoré sú ako poľnohospodárska pôda využívané na poľnohospodársku výrobu, a ktoré sú v katastri nehnuteľností členené na ornú pôdu, chmeľnice, vinice, záhrady, ovocné sady a trvalé trávne porasty; 1) tvoria ho aj iné pozemky, ktoré sú poľnohospodársky využívané. Cieľom uvedenej právnej úpravy bola ochrana poľnohospodárskeho pôdneho fondu. Na ustanovenia zákona č. 307/1992 Z.z. následne nadviazala právna úprava zákona č. 180/1995 Z.z. (v tomto prípade jeho tretej časti). Správny súd konštatuje, že v § 10 ods. 3 písm. a) zákona č. 180/1995 Z.z. je použitý pojem „poľnohospodársky pôdny fond alebo ktoré doň patria 15) (ďalej len "poľnohospodársky pozemok")", a teda zákon výslovne upravuje, čo je poľnohospodársky pozemok, ktorým je poľnohospodársky pôdny fond s odkazom na zákon č. 307/1992 Zb.

27. Správny súd uvádza, že prijatie zákona č. 180/1995 Z.z. bolo výsledkom snahy zákonodarcu prijať opatrenia proti drobeniu pozemkov (tretia časť citovaného zákona) vychádzajúc z neúnosného stupňa rozdrobenosti pozemkového vlastníctva SR s cieľom obmedziť ďalšie drobenie, pretože početná rozdrobenosť pozemkového vlastníctva často dosahovala extrémne zlomkové vyjadrenia a vyvolávala stav, keď bolo obtiažne, alebo nebolo vôbec technicky možné predmet vlastníctva - pozemok evidovať. Opatrenia proti drobeniu pozemkov sa netýkajú všetkých druhov pozemkov a vychádzajú predovšetkým z kritérií zabezpečenia funkčnosti poľnohospodárskej a lesnej výroby mimo zastavaného územia

obce, pretože existujúca rozdrobenosť poľnohospodárskych a lesných pozemkov, často s nepatrnou hospodárskou hodnotou negatívne ovplyvňovala možnosť vlastníkov poľnohospodárskych a lesných pozemkov vykonávať svoje vlastnícke oprávnenia napr. aj podnikáť v poľnohospodárstve, či v lesníctve v porovnaní s inými odvetvami podnikania. Z uvedených dôvodov zákon č. 180/1995 Z.z. v § 21 ods. 1 deklaruje záujem zamedziť drobeniu poľnohospodárskych a lesných pozemkov, i keď tento záujem nie je výslovne *expressis verbis* deklarovaný ako verejný záujem, ale možno ho odvodiť z cieľov a celkového zmyslu a podstaty citovaného zákona. Jednotlivé opatrenia proti drobeniu pozemkov vymedzených v § 21 ods. 1 citovaného zákona sú upravené v § 22, § 23 a § 24 cit. zákona. Skutková situácia v preskúmvanej veci zodpovedá § 24 ods. 1 v spojení s § 23 ods. 1 cit. zákona. Na základe uzavretej zmluvy mali k poľnohospodárskym pozemkom, nachádzajúcim sa mimo zastavaného územia obce vzniknúť nové spoluvlastnícke podiely. Tie by z hľadiska cieľa vymedzeného v § 21 ods. 1, t. j. zamedzenia ďalšieho drobenia pozemkov, mali dosahovať takú veľkosť, aby po priradení príslušnej výmery zodpovedajúcej veľkosti spoluvlastníckeho podielu presahovali 2 000 m², čo však v posudzovanom prípade nenastalo. Prijatím zákona č. 220/2004 Z.z. došlo k zrušeniu zákona č. 307/1992 Zb. a jeho nahradením práve zákonom č. 220/2004 Z.z., ktorý nadviazal na jeho právnu úpravu, ktorú ďalej rozvinul. Správny súd je toho názoru, že nemožno jednotlivé ustanovenia zákonov vytrhávať z kontextu, ale je potrebné ich vykladať tak ako bolo uvedené vyššie v zmysle ich účelu a cieleného zámeru úpravy a ich celkového významu. Z obsahu zákona č. 220/2004 Z.z. ako aj z obsahu zákona č. 180/1995 Z.z. t.j. z jeho jednotlivých ustanovení (viď napr. ods. 10 a ods. 14 až 18 tohto odôvodnenia), možno jednoznačne vyvodiť, že tento zákon rieši otázku poľnohospodárskych pozemkov a ich zmenu (napr. § 9 ods. 3 písm. a), preto v súlade s ustanoveniami tohto zákona je potrebné vykladať pojem poľnohospodársky pozemok tak, že ide o pozemok, ktorý je poľnohospodárskou pôdou (patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu), pričom ide o produkčne potenciálnu pôdu evidovanú v katastri nehnuteľností 1) (ďalej len "kataster") ako orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady, záhrady a trvalé trávne porasty. Uvedený zákon 220/2004 Z.z. súčasne stanovuje aj hranice zastavaného územia obce, ktoré sú platné v stave k 01.01.1990 (viď § 2 písm. i), a za ktorými sa už nachádza extravilán, na ktorý sa práve vzťahuje tretia časť zákona č. 180/1995 Z.z.. Z takto prijatého záveru, možno potom konštatovať vecnú správnosť rozhodnutí správnych orgánov, ktoré vecne správne posúdili okolnosť, že ide o prevod poľnohospodárskej pôdy (pozemkov) v extraviláne, pri ktorej platí zákaz drobenia podielov pod stanovenú výmeru, tak ako to uzavreli správne orgány.

28. K námietke žalobcu, že je potrebné postupovať podľa ustanovení zákona č. 140/2014 Z.z., ktorý priamo upravuje pojem poľnohospodársky pozemok, správny súd konštatuje, že táto nie je dôvodná. Správne orgány dospeli k správny záverom, že uvedené ustanovenia sa vzťahujú výslovne k uvedenému zákonu, keď v § 2 ods. 1 zákona č. 140/2014 Z.z., že „ak odsek 2 neustanovuje inak, poľnohospodárskym pozemkom sa na účely tohto zákona rozumie poľnohospodárska pôda) alebo pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991“. Správny súd je toho názoru, že výklad uvedeného ustanovenia správnymi orgánmi bol správny aj s ohľadom na § 10 ods. 3 písm. a) zákona č. 180/1995 Z.z.. Je tiež dôležité si uvedomiť, že ani teleologickým výkladom nemožno dôjsť k potrebe aplikácie uvedeného zákona (jeho § 2 ods. 2) na prejednávajúcu vec, nakoľko tento zákon bol prijatý nie za účelom definície poľnohospodárskeho pozemku ale za účelom zamedzenia nadobúdania poľnohospodárskych pozemkov nepoľnohospodármi, resp. cudzími štátnymi príslušníkmi. Správny súd poukazuje na dôvodovú správu, podľa ktorej: „Účelom navrhovaného zákona je vytvorenie takého právneho prostredia, ktoré umožní, aby poľnohospodárske pozemky, ktoré majú naďalej slúžiť svojmu účelu, nadobúdali osoby, ktoré vykonávajú poľnohospodársku výrobu ako podnikanie podľa § 2 Obchodného zákonníka najmenej 3 roky v obci, v ktorej sa poľnohospodársky pozemok nachádza, v obci susediacej z obcou alebo, ak takáto osoba neprejaví záujem o prevod poľnohospodárskeho pozemku a ani ho nenadobudne, oprávnenou je aj osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku výrobu ako podnikanie najmenej 3 roky bez ohľadu na miesto podnikania. Ak však žiaden podnikateľ na pôde v uvedenom poradí neprejaví záujem o prevod poľnohospodárskeho pozemku za cenu požadovanú prevádzajúcim, bude môcť tento pozemok nadobudnúť ktokoľvek okrem subjektov uvedených v § 7“Predmetom právnej úpravy nebolo definovanie poľnohospodárskeho pozemku naprieč právnym poriadkom, a preto výklad žalobcu je nepoužiteľný pre posudzovanú vec.

29. Správny súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci je podradenie zisteného skutkového stavu veci pod normu hmotného alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, ktoré zo zisteného skutkového stavu vyplývajú, alebo, hoci bola pri rozhodovaní aplikovaná správna

právna norma, bola nesprávne interpretovaná, alebo správne interpretovaná právna norma bola pri rozhodovaní nesprávne na zistený skutkový stav veci aplikovaná.

30. Správny súd nezistil pri preskúmaní právneho posúdenia veci žalovaným ani jeden z uvedených dôvodov, pre ktorý by bolo možné žalobnej námietke nesprávneho právneho posúdenia veci vyhovieť. Žalovaný zistený skutkový stav veci správne podriadil pod § 24 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., ktorý v súlade s jeho obsahom a účelom správne vyložil.

31. K žalobnej námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutia správny súd uvádza, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia je takou vadou, ktorá bráni vecnému preskúmaniu zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia. Nepreskúmateľné je také rozhodnutie, keď správny orgán svoje rozhodovacie dôvody oprie o skutočnosti, ktoré v konaní nezisťoval, prípadne, ktoré boli zistené v rozpore so zákonom, alebo ak z obsahu spisu nie je zrejmé, či dôkazy boli vykonané. Nepreskúmateľné je tiež také rozhodnutie, ak v jeho odôvodnení nie je náležite vecne opísaný skutkový stav, ktorý bol dôvodom pre jeho vydanie s uvedením dôkazov, ktoré boli podkladom pre jeho vydanie a ich vyhodnotením.

32. Rozhodnutie žalovaného uvedenými vadami netrpí. Požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia sú upravené v § 47 ods. 3 Správneho poriadku tak, že v ňom musia byť uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, t. j. zistený skutkový stav veci, úvahy orgánu verejnej správy pri hodnotení dôkazov a jeho správna úvaha pri použití správnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Má obsahovať tiež vyrovnanie sa s návrhmi a námietkami účastníkov konania. Žalovaný vo svojom rozhodnutí uviedol, z akých skutkových zistení vychádzal, uviedol právne predpisy, na základe ktorých rozhodoval a akým spôsobom danú právnu úpravu aplikoval na zistený skutkový stav veci. Uviedol jednotlivé skutkové situácie, ktoré môžu pri novom usporiadaní vlastníckych vzťahov k vymedzeným pozemkom nastať a ktoré z nich sú, resp. nie sú drobením pozemkov. Výklad relevantných ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z. týkajúcich sa opatrení proti drobeniu pozemkov bol súladný s ich obsahom a protichodnosť, či vzájomnú rozpornosť argumentácie správny súd nezistil. K argumentácii žalobcu ohľadne aplikácie zákona č. 140/2014 Z.z., správny súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutia majú jasné právne závery, pričom správne orgány postupovali pri ich vydaní zákonným spôsobom a neporušili žiadne práva žalobcu, ktoré by mohli viesť k zrušeniu rozhodnutí. Správne orgány sa v napadnutých rozhodnutiach venovali tým skutočnostiam (aplikácia právnej úpravy podľa zákona č. 180/1995 Z.z.), ktoré boli podstatné pre rozhodnutie, pričom sa vysporiadali so všetkými námietkami, ktoré by mohli mať vplyv na konanie. Správny súd konštatuje, že správne orgány nemusia dať odpoveď na každú nastolenú otázku v konaní, ale je potrebné zodpovedať tie, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci a tie boli zodpovedané správne. Správny súd uvádza, že správne súdne konanie nie je samoučelné, a preto zrušenie rozhodnutia preto, že podľa žalobcu sa správne orgány nedostatočne vysporiadali v odôvodnení s niektorou časťou (žalobcovi sa javí rozhodnutie ako arbitrárne), nemôže byť samo o sebe dôvodom na zrušenie rozhodnutia, ktoré je vecne správne, ak zrušenie rozhodnutia nemôže privodiť žalobcovi zlepšenie jeho právneho postavenia, čo v tomto prejednávanom prípade podľa názoru správneho súdu nemôže nastať. Správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžrk/2/2020 zo dňa 26.10.2022, ktorý riešil obdobnú situáciu a nevzhladol žalobcom tvrdené dôvody. Z uvedených dôvodov vyhodnotil aj žalobnú námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre jeho nezrozumiteľnosť v dôsledku zmätočnej argumentácie ako nedôvodnú.

33. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne

34. Správny súd po preskúmaní žaloby a administratívneho spisu, ako aj rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správneho orgánu je toho názoru, že záver, ktorý prvostupňový správny orgán zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s ustanoveniami zákona č. 162/1995 Z.z. ako aj zákona č. 180/1995 Z.z.. Správny súd dospel k záveru, že ani v procesnom postupe správnych orgánov neboli zistené porušenia správneho poriadku, resp. zákona č. 162/1995 Z.z.. Správne orgány vykonali riadne dokazovanie a žalovaný prihliadol na všetky relevantné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, prijali jasné a správne skutkové závery, ktoré dostatočne odôvodnili a správne právne posúdili. Z uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že námietky uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného ani prvostupňového rozhodnutia, a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

35. Správny súd ďalej uvádza vo vzťahu k námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu sú výsledkom nezákonného priebehu administratívneho konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu, že táto nebola v žalobe riadne špecifikovaná, a preto nie je prejednávateľná. Správny súd poznamenáva, že prerušenie vkladového konania takýmto postupom nie je a s tvrdenou nesprávnosťou právneho posúdenia sa súd vysporiadal v predchádzajúcich odsekoch. Navyiac správny súd konštatuje, že z obsahu spisového materiálu nevyplýva taký postup správnych orgánov, ktorý by bolo možné hodnotiť ako nezákonný. Správny súd dodáva, že z obsahu aktuálneho výpisu listu vlastníctva plynie, že ďalší účastníci v rade 1/ a 2/ sa stali vlastníckymi nehnuteľnosťí č.1 na podklade novej kúpnej zmluvy. Odhliadnuc od uvedeného podľa názoru správneho súdu, nebráni ďalším účastníkom nadobudnúť nezmenšené spoluvlastnícke podiely k jednotlivým nehnuteľnostiam, avšak nemôže prísť k deleniu podielov pri dodržaní zákonného predkupného práva ostatných spoluvlastníkov.

36. O náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že mu náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nebol úspešný. Rovnako súd nepriznal náhradu trov ani žalovanému (§ 168 SSP a contrario), pretože neboli splnené podmienky na jeho aplikáciu - výnimočnosť situácie. Náhradu trov konania nepriznal ani ďalším účastníkom v zmysle § 169 SSP a contrario, pretože nebola splnená podmienka na jeho aplikáciu. Nevznikli im totiž trovy v súvislosti s plnením povinností, ktoré by mu explicitne uložil správny súd.

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Žiline na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

V kasačnej sťažnosti je potrebné uviesť všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP, t.j. ktorému správne súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.